

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

21 MAI 1951.

21 MEI 1951.

PROJET DE LOI

modifiant la loi sur la réparation des dommages
résultant des accidents du travail.

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet betreffende de vergoe-
ding der schade voortvloeiende uit de arbeids-
ongevallen.

AMENDEMENTS
PRESENTES PAR M. HUMBLET
AU TEXTE
PROPOSE PAR LA COMMISSION.

AMENDEMENTEN
VOORGESTELD DOOR DE HEER HUMBLET
OP DE TEKST
VOORGEDRAGEN DOOR DE COMMISSIE.

Art. 8.

Art. 8.

Remplacer cet article par le texte suivant :

Dit artikel door volgende tekst vervangen :

L'alinéa 9 de l'article 6 de la même loi est supprimé et remplacé par le texte suivant :

Lid 9 van artikel 6 van dezelfde wet wordt opgeheven en vervangen door volgende tekst :

« Lorsqu'en raison de maladie, d'appel ou de rappel sous les armes ou de tout autre chômage accidentel justifié, le travailleur n'a pu effectuer ses prestations pendant toute l'année, la rémunération à prendre en considération est représentée par l'ensemble des salaires acquis au cours de l'année considérée, majoré d'une rémunération hypothétique afférente aux journées de chômage ci-dessus visées.

« Wanneer wegens ziekte, oproeping of wederoproeping onder de wapens of elk andere gerechtvaardigde toevallige werkloosheid, de werknemer zijn prestaties gedurende het gehele jaar niet heeft kunnen verrichten, wordt de in aanmerking te nemen bezoldiging, vertegenwoordigd door het totaal van de door belanghebbende tijdens het beschouwde jaar gewonnen lonen, vermeerderd met een hypothetische bezoldiging die betrekking heeft op de hoger bedoelde werkloosheidsdagen.

« Cette rémunération hypothétique est égale au produit de la multiplication de la rémunération journalière moyenne de l'intéressé par le nombre des journées de chômage. La rémunération journalière moyenne est obtenue en divisant l'ensemble de la rémunération effectivement acquise par le nombre de journées de travail effectif.

« Deze hypothetische bezoldiging is gelijk aan het product van de vermenigvuldiging van de gemiddelde dagelijkse bezoldiging van de belanghebbende met het aantal werkloosheidsdagen. De gemiddelde dagelijkse bezoldiging wordt berekend door het totaal van de werkelijk gewonnen bezoldiging te delen door het aantal werkelijk gepresteerde dagen.

« S'il s'agit d'apprentis ou d'ouvriers âgés de moins de 21 ans, le salaire servant de base à la fixation des indemnités est calculé d'après le salaire hypothétique moyen d'une année normale et entière de travail.

« Indien het leerjongens of arbeiders geldt, die geen 21 jaar oud zijn, wordt het loon hetwelk tot grondslag dient voor de vaststelling der vergoedingen naar het gemiddeld ondersteld loon van een normaal en geheel arbeidsjaar berekend.

« Dans les entreprises atteintes de chômage intermittent,

« In de bedrijven waar bij tussenpozen, regelmatig of

Voir :

Zie :

174 (S. E. 1950) : Projet de loi.
218, 225, 235, 251 (S. E. 1950), 16, 30 et 35 : Amendements.
353 : Rapport.
416, 431 et 437 : Amendements.

174 (B. Z. 1950) : Wetsontwerp.
218, 225, 235, 251 (B. Z. 1950), 16, 30 en 35 : Amendementen.
353 : Verslag.
416, 431 en 437 : Amendementen.

G.

régulier ou irrégulier, le salaire servant de base à la fixation des indemnités, en cas d'incapacité permanente ou de décès de la victime, est représenté par l'ensemble des salaires effectivement payés, majoré de la rémunération hypothétique afférente aux journées de chômage et calculée comme il est dit aux deux alinéas qui précèdent. »

JUSTIFICATION.

Le dernier alinéa du texte adopté par la Commission reprend le texte de l'article 1 de l'arrêté-loi du 22 novembre 1945, en l'étendant aussi bien aux causes de chômage accidentel propres au travailleur qu'aux causes de chômage inhérentes à l'entreprise. Or, la règle dite des trois quarts établie par l'arrêté-loi du 22 novembre 1945 pour les cas d'incapacité temporaire, s'appliquait uniquement aux causes de chômage inhérentes à l'entreprise. Pour les causes de chômage propres aux travailleurs, la compensation s'opérait sans distinction entre l'incapacité permanente ou le décès et l'incapacité temporaire. Il convient, pour ne pas soumettre les travailleurs qui se trouvent dans cette dernière hypothèse, à un régime défavorable en cas d'incapacité temporaire, de resoudre séparément les deux éventualités. Dans la première (causes de chômage propres aux travailleurs), la compensation s'opérera de la même manière pour les cas d'incapacité temporaire que pour ceux d'incapacité permanente ou de décès. Le texte de l'arrêté-loi du 22 novembre 1945, qui demeurera inchangé et qui, pour cette raison, n'est pas repris dans l'amendement, ne s'appliquera, comme par le passé, que dans la seconde éventualité relative au chômage de l'entreprise.

Art. 9.

A l'alinéa 5, remplacer les mots « la rémunération gagnée » par les mots « la rémunération que la victime peut gagner... ».

JUSTIFICATION.

Il est pratiquement impossible à l'assureur ou à l'organisme chargé du paiement de la rente, de s'informer de façon permanente de ce que la victime gagne en fait pendant la durée de l'incapacité. Aussi convient-il de faire ici application de la règle inscrite à l'alinéa 5 de l'article 2 de la loi, qui prend en considération non le gain effectif, mais la faculté de gagner.

tijdelijk, werkloosheid voorkomt, wordt het basisloon tot vaststelling der vergoedingen in geval van bestendige ongeschiktheid of van overlijden van het slachtoffer vertegenwoordigd door het totaal der werkelijk uitbetaalde lonen, verhoogd met de hypothetische bezoldiging die betrekking heeft op de werkloosheidsdagen en berekend zoals gezegd in de twee voorafgaande leden. »

VERANTWOORDING.

Het laatste lid van de tekst welke door de Commissie werd aangenomen is de weergave van de tekst van het eerste artikel van de besluitwet van 22 November 1945, welke nochtans wordt uitgebreid zowel tot de toevallige oorzaken van werkloosheid eigen aan de arbeider als tot de oorzaken van werkloosheid welke eigen zijn aan het bedrijf. Welnu, de zogenaamde regel der drie vierden, ingevoerd bij besluitwet van 22 November 1945 voor de gevallen van tijdelijke ongeschiktheid, gold uitsluitend voor de oorzaken van werkloosheid eigen aan het bedrijf. Voor de oorzaken van werkloosheid eigen aan de arbeiders geschiedde de compensatie zonder onderscheid tussen de bestendige ongeschiktheid of het overlijden en de tijdelijke ongeschiktheid. Om de arbeiders die zich in die laatste onderstelling bevinden aan geen ongunstige regeling te onderwerpen in geval van tijdelijke ongeschiktheid, betaamt het beide gevallen afzonderlijk op te lossen. In de eerste (oorzaken van werkloosheid eigen aan de arbeiders) zal de compensatie op dezelfde wijze geschieden voor de gevallen van tijdelijke ongeschiktheid als voor die van bestendige ongeschiktheid of van overlijden. De tekst van de besluitwet van 22 November 1945 die ongewijzigd blijft en die daarom niet in het amendement wordt opgenomen zal, zoals vroeger, slechts gelden in de tweede onderstelling betreffende de werkloosheid in het bedrijf.

Art. 9.

In het vijfde lid de woorden « tijdens de ongeschiktheid verdiende bezoldiging » vervangen door de woorden « bezoldiging welke het slachtoffer tijdens de ongeschiktheid kan verdienen ».

VERANTWOORDING.

Voor de verzekeraar of voor het organisme belast met de uitbetaling van de rente is het praktisch onmogelijk gedurig na te gaan wat het slachtoffer feitelijk verdient gedurende het tijdperk van ongeschiktheid. Daarom past het hier de regel toe te passen welke is vervat in lid 5 van artikel 2 der wet, waarin niet de werkelijke verdienste wordt in aanmerking genomen, doch de mogelijkheid tot verdienen.

P. HUMBLET.